

Kruislaan Impressies

Ong Ay Ling

Eén groot nadeel als gevolg van de verhuizing in 1980 van het toen nog geheten Mathematisch Centrum naar het huidige WCW terrein aan de Kruislaan is de slechte bereikbaarheid van het terrein met het openbaar vervoer.

Als één van de slachtoffers hiervan moest ik 's ochtends zeker een kwartier vanuit de halte Linnaeusparkweg, waar bus 8 stopte, langs de Kruislaan naar het WCW lopen en 's middags weer terug. Vooral 's middags liep ik een goede kans door een soort wervelwind te worden gepasseerd, die vriendelijk groette. Ondanks de snelheid kon je aan de groet en de wapperende jaspenden meestal Jan Nuis herkennen. Een dergelijke inhaalmanoeuvre was in de periode dat het smalle gedeelte van de Kruislaan nog geen stoep had, beslist niet zonder levensgevaar. Binnen enkele minuten was hij mij honderden meters vooruitgesnel. Inmiddels heb ik mij laten overtuigen dat mijn stappen toch niet zo tekort schieten als ik eerst gedacht had, aangezien zelfs Johan Schlepers mij tijdens dergelijke wandelingen zonder zichtbare moeite goed kon bijbenen.

Regelmatig kregen Jan en ik door een vriendelijke automobilist een lift aangeboden en hadden wij even tijd om enkele woorden te wisselen. Zo kwam ik te weten dat hij een fantastische busverbinding had vanuit de Kruislaan/hoek Middenweg naar Naarden, waar de bus praktisch in zijn achtertuin stopte. Aan de kruising Kruislaan/Middenweg, vóór of ná het stoplicht, sprong hij uit de auto en rende met ware doodsverachting door het verkeer omdat hij nog twee resp. één keer moest oversteken om zijn halte te bereiken.

De echte ellende begon enkele jaren later toen de NS de spoorverbinding naar Almere in gebruik stelde en men het gehele openbare vervoer naar Almere en het Gooi ging reorganiseren. Nu moet je bij dit woord altijd oppassen, want het betekent bijna altijd een verslechtering van de dienstverlening aan vele mensen. Ook voor Jan, want zijn *fantastische busverbinding* werd opgeheven. Hierdoor voelde hij zich verplicht om bijna de gehele nieuwe dienstregeling van Centraal Nederland in zijn geheugen te prenten. Afhankelijk van de tijd dat hij vanuit het WCW startte, probeerde hij een bepaalde bus vanuit de Middenweg te halen waarmee hij onderweg twee keer moest overstappen — of nog beter — een andere bus vanuit de Kruislaan, waarmee hij weliswaar drie keer moest overstappen maar tenminste 5 minuten vroeger in Naarden aankwam mits hij de aansluiting in de Bijlmermeer niet mistte. Wanneer hij toch nog een lift kreeg dan had hij een totaal andere route in petto, nl. één via het Amstel station, waarbij hij een stukje meereed in de metro en ergens in de Bijlmermeer een aansluiting probeerde te halen. Ik weet niet of hij dan weer terugging naar Amstel wanneer hij die aansluiting mistte. Hij rende nog harder de Kruislaan af op weg naar een halte. Zijn zware tas gaf door de zwaartekrachtwerking nog meer vaart aan de beweging vooruit die hij uitoefende. Gelukkig was intussen

de hele Kruislaan van een stoep voorzien; de kans om één van de mogelijke haltes te bereiken was aanzienlijk groter geworden. De enige persoon die hem tijdens deze race kon bijhouden, voor zover ik het kon vaststellen, was Frank Roos. Wanneer zij beiden aan de halte voor bus 8 aankwamen, dan haakte Frank af, hijgend en uitgeput.

Ik heb altijd gedacht dat Jan een uitzondering was en zich hierdoor in vorm hield, zowel geestelijk met dergelijke ingewikkelde hoofdberekeningen voor de snelste en kortste route naar huis, alsook lichamelijk (hij kon menig jogger langs de Kruislaan goed bijhouden). Enkele maanden geleden zag ik echter dat ook Koot en Bie deze activiteiten bij hun medemensen signaleerden waarop ik moet concluderen dat het een meer algemeen verschijnsel blijkt te zijn.

Zou het misschien een goed onderwerp zijn voor een toekomstig onderzoeksproject voor de afdeling Besliskunde? Een dergelijk project zou kunnen leiden tot de ontwikkeling van een zakcomputer met geavanceerde programmatuur voor de beste routebeschrijving van A naar B met het openbaar vervoer, waarbij men onderweg naar behoefte de parameters kan wijzigen.

Intussen veranderen de tijden snel: het Mathematisch Centrum werd omgedoopt tot het Centrum voor Wiskunde en Informatica, de Bijlmermeer heet tegenwoordig Amsterdam-Zuidoost, zelfs bus 8 bestaat niet meer en binnenkort zal over de Kruislaan een wervelwind minder razen.

Juli 1991